

Зі слів наших ветеранів:

командир полку піхоти в середньому був живий – 1 тиждень,

командир роти – біля 2 тижнів,

танкіст – 1-2 тижні,

пілот – 2-3 вильоти,

за добу гинуло – 19.040 чоловік, за хвилину – 13 чоловік.

У минулому році покинули світ 79 ветеранів-фастівчан. Зараз у Фастові залишилося - 138 ветеранів. Шануймо та дбаймо про них!

День за днем наближаються травневі свята. З кожним новим листочком на дереві все більше згадуєш великі натовпи людей та море букетів на 9 травня. Минають роки, і чисельні списки героїв перекочують до підручників історії. Проте є ще живі очевидці тих славних подій. Щоб дізнатися про тих героїв, ми запросили до розмови ветеранів, груди яких завітчані бойовою славою. Виступи ветеранів Великої Вітчизняної війни викликали у нас інтерес і бажання дізнатися про війну не з книжок та кінофільмів, а від безпосередніх учасників військових подій.

Данилова Наталія Федорівна.

Ветеран Великої Вітчизняної війни, партизанка, 88 років. На війні допомагала пораненим:

Інтерв'ю з фастівськими ветеранами

Написав Administrator

Четвер, 09 травня 2013, 21:43 - Останнє оновлення П'ятниця, 10 травня 2013, 10:56

перев'язувала, лікувала. Коли закінчилися бинти, розірвала свою вишиванку і перев'язувала нею рани. Була поранена у плече, і ще досі ходить з осколком. За словами Наталії Федорівни, найстрашніше було бачити, як знущаються з близьких тобі людей, як вбивають на твоїх очах. Зараз - голова ревізійної комісії.

Григорій Ісакович Тимошенко.

Ветеран Великої Вітчизняної війни, 86 років. Секретар Фастівської міської організації інвалідів війни. Проживає в селі Ставки. Коли йому було 14 років, почалася війна. Про початок війни дізнався від товариша, який сидів з ним за однією партою в школі. Ніколи не відчував страху на війні. Його улюблена пісня - пісня про перемогу у виконанні Павла Мрежука.

Микола Васильович Васюк.

Ветеран Великої Вітчизняної війни, 88 років. Має поранення у ногу середньої тяжкості. За словами Миколи Власюка: « ...коли ми переховувалися, наші вороги чекали на нас і, щоб перевірити, де вони, пішов я. Вони мене помітили, почали стріляти, але в мене куля не влучила, ось це було моє перше щастя.»

- Розкажіть, будь ласка, який епізод з воєнних років вам найбільше запам'ятався?

Наталія Федорівна:

- Запам'яталося, як мене рятували... Консультував Буйко, мене лікувала медсестра Тетяна із Пришивальні. Так, дуже запам'яталось, осколок у кістці вийняли з ноги, а осколок у руці в мене залишився, ношу ще й досі... Так вже з ним і буду помирати.

Григорій Ісакович:

Інтерв'ю з фастівськими ветеранами

Написав Administrator

Четвер, 09 травня 2013, 21:43 - Останнє оновлення П'ятниця, 10 травня 2013, 10:56

- Я скажу так: коли ми розстрілювали німців і нам уже сказали, що ми перемогли, ми кричали: «Перемога! Перемога!» Коли всі вже дізнались про перемогу, ми цілувались, обнімались, плакали, кидали шапки догори. Солдат пройшов війну і плакав. Тепер ми залишилися живі, тепер все добре, можна жити далі...

Микола Васильович:

- Ви знаєте, їх було десяток. Наприклад, коли ми звільняли місто Будапешт. Це місто ми брали штурмом (я навіть маю за штурм та взяття нагороди). Там було біля двох тисяч чоловік німців, вони всі ховалися в катакомбах, дві доби ми викурювали їх звідти, визволяли це місто. Дуже так запам'яталось.

- Чи збереглися в вашій родині листи із фронту?

Наталія Федорівна:

- Ні, не збереглися, бо після фронту батько пішов, ми хату перекривали, воно все зберігалось на горищі, все там знімали, воно пилюкою припало, і спалили. Не залишилося, про що дуже жалкую.

Григорій Ісакович:

- Ви знаєте, ми їх спалили. Непотрібні були, розумієте, але колись було таке: у Східній Пруссії є місто Алленштайн. Мій батько мені розповідав, як вони брали це місто, в мене оце так на душі зараз... На світанку ми взяли це місто, і я йому написав лист: "Тату, ми взяли місто Алленштайн". Ви уявляєте? Я там був, і батько мій також там був.

Микола Васильович:

Інтерв'ю з фастівськими ветеранами

Написав Administrator

Четвер, 09 травня 2013, 21:43 - Останнє оновлення П'ятниця, 10 травня 2013, 10:56

- На жаль, ні... Але фотографії збереглися. Я в Румунії фотографувався, то батько з матір'ю зробили мені потрібне фото (я з ними), гарні фото вийшли і я був дуже радий.

- А чи підтримуєте ви зв'язки з однополчанами?

Наталія Федорівна:

- Уже немає їх...

Григорій Ісакович:

- Немає вже...

Микола Васильович:

- Безумовно, в мене є друг, з яким спілкуюсь за допомогою листів, підтримуємо один одного, іноді згадуємо в листах і про таке, що, читаючи, і сльози на очах з'являються.

- *Що на війні найбільше вам зігрівало душу?*

Наталія Федорівна:

- Те, що всі хлопці казали: "Помагаймо! Помагаймо! Перемога буде за нами!" І так ми й перемогли. Якби не наша перемога, то не було б України і не було б нас.

Григорій Ісакович:

- Ну, це однозначно віра в перемогу за Батьківщину. Ми всі там себе не жаліли, а нам треба було. Що ж буде після війни? Така ж страшна була війна... Я сам був в притулку, було тяжке поранення ... Така велика війна, скільки жертв... Кожен день ми дякували Богові за те, що він дав нам жити. Хотілося б побачити, що ж буде, як закінчиться така велика війна, що ж буде робитися, - ніхто не знав.

Микола Васильович:

- Звісно ж, віра в перемогу.

- Яка пісня воєнних років є у вас найулюбленішою?

Наталія Федорівна:

- "Катюшу" люблю і "Синенький платочок".

Григорій Ісакович:

- Ну, в мене їх багато, але найулюбленішою є така:

Ты ждёшь, Елизавета,

Інтерв'ю з фастівськими ветеранами

Написав Administrator

Четвер, 09 травня 2013, 21:43 - Останнє оновлення П'ятниця, 10 травня 2013, 10:56

От друга привета.

Ты не спишь до рассвета,

Всё грустишь обо мне.

Одержим победу,

К тебе я приеду

На горячем боевом коне.

Микола Васильович:

- Ви знаєте, я їх всі знаю, але найулюбленішою є така:

Вставай, страна огромная,

Вставай на смертный бой

С фашистской силой темною,

С проклятою ордой!

Інтерв'ю з фастівськими ветеранами

Написав Administrator

Четвер, 09 травня 2013, 21:43 - Останнє оновлення П'ятниця, 10 травня 2013, 10:56

Брали інтерв'ю: Будишевська Марина, Давидкова Катерина, Сніжкова Дар'я.